

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

Пъто обикновено Народно Събрание.

Л ЗАСЕДАНИЕ ВЪ ПЕТЬКЪ 30 МАЯ 1880 ГОД.

(Начало на 9 часа и 15 минути сутрень подъ Предсѣдателството на Г-нъ Сукнарова)

Предсѣдателъ: (Звъни): Списъкъ ще се чете.

Секр. Храновъ: (Чете списъка). Вчера отсъствоваха: Велко Костовъ, Стоичко Стояновъ, Симеонъ Енчевъ, Петко Горбановъ, Трандафилъ Ивановъ, Т. Балабановъ, Попъ Петръ Драгановъ; Кирковъ, Митрополитъ Григорий, Начевичъ, Костаки Буюклооглу, В. Поповичъ, Преосв. Симеонъ Преславски.

Предсѣдателъ: Отъ 172 депутати, 21 касирани, 16 упразднени, 4 пристигнаха, отъ тѣхъ оставатъ 33, 25 отсъствоватъ, всичко 58, присъствоватъ 114 повече отъ $\frac{1}{2}$, засѣданіе е пълно и се отваря.

Ще се чете протоколъ отъ 43 засѣданіе.

Секр. Даневъ: (Чете протоколъ отъ 43 засѣданіе).

Предсѣдателъ: Има ли нѣкой да забѣлѣжи върху четениетъ 43 протоколъ? (Нѣма). Значи, че е приетъ.

Има да се чете отговоръ отъ Министра на външните работи, по поводъ на интерpellацията на Г-на Грънчарова.

Секр. Храновъ: (Чете отговоръ):

„До Г-на Предсѣдателя на Нар. Събрание.“

Въ отговоръ на отношението Ви отъ 22 Май подъ № 42, при което благоволихте да ми препроводите запитванието на Хр. С. Грънчарова, народенъ представителъ, членено отъ същия въ XXV

засѣданіе на Нар. Събрание относително до селата: Бистрица, Бучино, Дръново, Клисурা, Логодажъ и Кръджево отъ Джумайски окръгъ и селото Лисия отъ Дупнишкий окръгъ находящи се по границата между нашето Княжество и Турция (Македония). при Дубнишкий окръгъ, които села, както Г-нъ Грънчаровъ казва, били оставени отъ пограничната Комисия неутрални, а днесъ били заузети отъ турските власти, имамъ честъ да дамъ слѣдующите разяснения по това запитваніе:

Селата, които по-горѣ спомянужъ и за които Г-нъ Дупнишкий представителъ казва въ своето запитваніе, че били оставени отъ пограничната Комисия, неутрални, споредъ актътъ и опредѣлението на тая Комисия, тѣ оставатъ въ Турция, а не неутрални. За подобро разяснение на това, имамъ честъ да представя подолу едно описание на границата между Българското Княжество и Турция (Македония), което описание е съставено отъ Военното наше Министерство споредъ картитѣ и протоколитѣ на между народната погранична Комисия.

Отъ Маншу пунктъ, въ който се събиратъ границите: Българска, Румелийска и Турска, южната граница на Българското Княжество се направлява най-напредъ къмъ югъ по главната верига на Родопските гори, които съставляватъ рѣзко обозначеніята водораздѣлъ между бассейнитѣ на р. Мъста (Карасу) отъ една страна, и р. Искръ отъ друга,

като минава презъ върхът Ручкачалъ и Налбантъ. Отъ върхът Курджалджъ (които остава въ Турция) границата се повръща на западъ и се направлява къмъ върхът Чабирна, Демиръ-Капу до гората Кадиница, гдѣто тя се извива къмъ Юго-Западъ, и презъ Ходжа-Корица достига до върхът Ай-Гедикъ. Отъ той пунктъ границата на ново се повръща къмъ западъ и слѣдува по водораздѣла между бассейните на рѣките: Рилица и Бистрица, притоци на р. Струма. Въ това направление презъ Воденица-Планина границата минува по върховетъ Медикъ-Тепе, Кадица, Маркова-Скала Царевъ върхъ, Мирсовра, Дерезлица, Кирилъ и Фетири. На тоя участъкъ на границата оставатъ на българска страна: Рилский Мънастиръ и селата: Пастра, с. Рила и Истопъ; а на турска страна оставатъ селата: Бистрица Добрава и г. Джумая.

На разстояние 2300 метра отъ с. Баракли, границата се спуска отъ водораздѣла къмъ р. Рила, по течението на рѣката отъ кждѣ село Баракли къмъ истокъ. На подножието на този хребетъ границата съвпада съ рѣката, по която тя (границата) слѣдува до сливанието ѝ въ р. Рила на 850 метра по-горѣ отъ моста на шоссето при с. Баракли. Тая граница раздѣля с. Баракли, което остава въ Турция, отъ с. Паролина, което е въ България.

По нататъкъ границата отива по р. Рила до сливанието ѝ въ р. Струма на разстояние 600 метра отъ устието на р. Рила. Отъ тукъ границата потегля на ново къмъ западъ между с. Теке (Еленица,) което принадлежи на България; а село Бучино остава въ Турция. Послѣ границата преминува презъ двѣ скалисти височини и върхътъ Чардакъ-Камикъ, по нататъкъ отива по хребета Владайна, гдѣто е басейна на нѣколко рѣчки, които се вливатъ въ р. Струма къмъ югъ отъ Бучино, цѣлятъ този басейнъ съ селата: Лиссия, Дряново, Клисурата, Логодажъ и Кръджево оставатъ въ Турция; а земите на с. с. Фролова и Церверица се намиратъ на българска територия.

Презъ върховетъ на Ерекавица и Дирерица границата достига до веригите на Голяма Планина и до нейните върхове: Сипанова и Чука. Като върви по тая верига, която раздѣля водите на р. Еленица отъ Саса-Дере, притоци на Брегалница, границата достига до върховетъ Планинацъ, до распърснатите къщи на с. Вѣтренъ и Старий Върхъ, до височините Сива Кобила, Стибаница, Купалиница, Идропотица, Балтаница и Руене.

Тукъ на Турската страна оставатъ селата: Киселица, Мластица, Чеканицъ и Саса; а на българска страна Вѣтренъ и Ракова.

Отъ върхът на Руене границата се повръща по сѫщото общо направление отъ Юго-Истокъ на Съверо-Западъ отива къмъ голѣмия путь, който води отъ Кюстендилъ за въ Егри-Паланка по водораздѣльтъ между р. Лѣтница отъ една страна и р. Крича (Притокъ на Егри-Дере) — Отъ друга. Тукъ границата минува презъ върховетъ: Сахаръ-Бакчи, Бойдерица и Бачевица.

Границата пресича голѣмий путь, който иде отъ Кюстендилъ за Егри-Паланка при беклемето Дер-Бокдаръ, извива се още повече къмъ съверъ и като се простира по хребтовата линия минува презъ върховетъ: Могиллеръ, Страншоверъ, Търнова и Сутрана, като оставатъ въ България селата: Каменица, Гювешево, Сакавица, Ранино, Пекалница, Чървенъ-Долъ, Покрица Бабешено, Черешнево, и цѣлия басейнъ на р. Покрица съ селата: Жеравино, Голешъ и Караманица. А селата: Жедилова, Радолиско, Фурначъ, Медачъ, Сурсера и Лука оставатъ въ Турция.

Като достигне до Бабина-Поляна, границата минува презъ върховетъ: Голямъ-Върхъ и Вило-Голо, като оставатъ въ България селата: Дуганица и Дукатъ, а въ Турция: Пролеве и Чървенъ-Градъ.

Най-послѣ границата достига до гората Патарица, която се намира 4 километра къмъ югъ отъ върхътъ Чървенъ-Върхъ, т. е. до този пунктъ, гдѣто се събиратъ границите: Българско-Турска, Турско-Сърбска и Българо-Сърбска при р. Суха-Любаша, която тече къмъ истокъ и р. Орлички къмъ западъ.

Примете, Г-нъ Предсѣдателю,увѣрение въ отличното ми къмъ Васъ почитание. Д. Цанковъ.

Грънчаровъ: Азъ съмъ задоволенъ отъ отговорът на Г-на Министра и виждамъ, че е станала погрѣшка при опредѣлението границите отъ Комисията и нѣма повече нищо да правя.

Предсѣдателъ: Ще се чете 44 протоколъ.

Секр. Каролевъ: (Чете 44 протоколъ)

Предсѣдателъ: Имали нѣкой да забѣлѣжи върху членътъ протоколъ? (Нѣма). Значи че е приетъ.

На дневниятъ редъ е бюджето-проектътъ по сѫденбната частъ.

Славейковъ: Азъ ще кажж, Господа, че е неудобно да разисквамъ бюджета, безъ да е министъ тука. За това предлагамъ, преди той да дойде да се четкѣтъ нѣкой прошения. (Гласове: Нѣма време.)

П. Станчовъ: Г-нъ Министъ присъствова въ комисията и той колкото се научавамъ се съгласи съ мнѣнието на комисията.

Предсѣдателъ: Вчера Г-нъ Министъ ка-

за, че не е съгласенъ.

Славейковъ: Не само че не е съгласенъ, но, другъ въпросъ е, дали Нар. Събрание е съгласно съ комисията.

Мин. Каравеловъ: Тукъ има единъ законопроектъ за Банката, който искамъ да внесъ въ тая сесия. Мисля, че може да стане само първо четение на този законопроектъ, а осъзнъ това може да се избере една комисия, която да го разглежда до бѫдещата сесия. Ако дадемъ на комисията време до идущата сесия, до тогава ще може по хубаво да го разглѣда, защото може да се посъвѣтва съ други нѣкои хора, които разбиратъ работата. И така ще може да даде отчетъ за тая работа въ бѫдещата сесия. Азъ вѣрвамъ, че Народното Събрание сега не е готово да разглежда законопроектъ, защото тукъ трѣба много да се размишлява. — За сега имамъ една Банка, но тя не отговаря на своето опредѣление. Въ бѫдещата сесия трѣба да земемъ мѣрки за основание на една държавна Банка. Колкото за комисия, може сега да се избере, или ако ще Народното Събрание, може да се отложи този изборъ до бѫдещата сесия.

Брънлиновъ: Огъ самий Законопроектъ азъ виждамъ, че слѣдъ него ще слѣдватъ нѣкои распореждания, както сѫ статутитѣ на Банката и пр. За това споредъ менъ, най добре би било и самитѣ статути да се обнародватъ, а послѣ да изберемъ комисия, която да разглежда всичко това; защото тоя въпросъ е доста важенъ.

Мин. Каравеловъ: Азъ теже говорихъ, че въпросътъ е важенъ; а колкото за статутитѣ, и тѣ ще се раздадатъ. Въпросътъ е сега, кога да се избере комисия, на есенъ ли или сега? (Гласове: на есенъ).

Баларевъ: Въпросътъ е важенъ, но сега друго нѣмами да рѣшавами осъзнъ това, да ли да изберемъ сега Комисия, или да я изберемъ въ идущата сесия. Когато има единъ толкова важенъ въпросъ, за това нетрѣба сега да се избира комисия, но всѣкій единъ депутатъ е длѣженъ, да помисли и да распѣтва върху този въпросъ, а не само онѣзи лица, които съставляватъ комисията. (Гласове: Да! да!)

Митр. Мелетий: Азъ щѣхъ да кажа, че и комисията може да се избере; защото комисията ако е длѣжа да изучва проектъ, то мисля, че всеки депутатъ е длѣженъ да размисли върху него.

Тодоровъ: Менъ ми е чудно, защо трѣба да се внесе сега този Законопроектъ? Колкото знай, законопроектътъ се внасятъ по Княжески Указъ, а Негово-Височество отсѫтствова сега. Тукъ се каза, че ще се избере Комисия. Азъ незнамъ какъ ще се избере комисията, като депутатитѣ отиватъ на всич-

ки страни? Най добре е, законопроекта да се раздаде може би неофициално, или да се публикува чрезъ печата или вѣстниците, за да се посъвѣтва всекий въ продължението на това време, и да дойде пригответъ въ бѫдещата сесия. Сега незнамъ, защо и какъ може да се внесе официално.

М-ръ Каравеловъ: Азъ незнай, защо ни учите на конституционенъ животъ, че всѣкій Законопроектъ трѣба да се внесе съ Княжески Указъ. Азъ казвамъ, че всичко се внася съ дозволението на Негово Височество; когато се внася отъ министра, който е министъ на Негово Височество, разбира се, че той е питалъ Князъ. Казахъ, има позволение и министерско рѣшеніе. А колкото за това, да се внася единъ законопроектъ въ тази сесия и да се разглежда въ другата сесия, това става всѣкаждѣ.

Грънчаровъ: Азъ мисля, че нѣма никаква причина, че нетрѣба да се внесе сега законопроектъ, защото той се внася просто да се раздаде на депутатитѣ. Г-нъ Министъ доста добре разясни, че, ако се внася единъ законопроектъ, той е правителственъ. И Негово Височество въ тронната рѣчъ самъ каза: моето министерство ще ви представи единъ проектъ за Банка. Но работата е, че ние сега неможемъ да разглеждамъ този законопроектъ, като нѣма време. Комисия теже неможемъ да изберемъ сега; ние трѣба само да помислимъ какви лица ще изберемъ въ бѫдещата сесия. Сега просто да се раздаде законопроекта.

М-ръ Каравеловъ: Въ Княжеската рѣчъ се говори за Банката и значи, че непремѣнно трѣба да се внесе този проектъ. Азъ предлагамъ да се прочете отношението за да влѣзе формално законопроекта въ Народното Събрание, а ще се разглежда въ бѫдещата Сесия.

Предсѣдателъ: Има още 5 души които искаятъ да говорятъ, но азъ мисля, че нетрѣба да напомнювамъ на Г-да депутатитѣ, че Правителството има право да внася Законопроекти. Остава на Събранието, ще ли го разисква сега, или ще го разисква въ идущата сесия.

Славейковъ: Въ Народното Събрание трѣба най напредъ да прочетемъ този проектъ послѣ ще да се каже дали се приема за разискване или не, а понапредъ нѣмами право да предрѣшавами.

Секр. Храновъ (чете):

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за Учреждението

НАРОДЕНЪ БАНКЪ

въ БЪЛГАРИЯ.

§ 1. Съ цѣль да се спомага на народното развитие, на търговскитѣ, промишленни и земедѣлъчески интереси на Народа, и за съдѣйствието на необходимитѣ фи-

финансионни операции на Княжеството учреждава се Народенъ Банкъ.

§ 2. Главното управление на Банка се намира въ столицата на Княжеството и състои подъ непосредствения контролъ на Правителството. Въ главните градове и най-важните места на Княжеството учреждават се отдѣления, агентства и контори, при които ще има така също Учетни Комитети, съобразно съ усмогручието на Правителството и съ неговото съгласяване съ управлението на Банка.

§ 3. Банка се учреждава на 40 години. Този срокъ (вааде) може да се продължи същия по молбата на большинството акционери съ ръшението на Обикновеното Народно Събрание.

§ 4. Основния капиталъ на Банка се назначава 25,000,000 франка, раздѣлен на 50,000 акции, именни или на предявителя, по 500 франка всѣка.

§ 5. На Банка се дава право да почие своите дѣйствия слѣдъ представлението на Министра на финансите удостовѣрение, че има внесено споредъ акциите 20% отъ основания капиталъ. Начина и условията на внасянието по акциите сѫ опредѣлени отъ статутите.

§ 6. Запазения капиталъ, който се съставя чрезъ отчислението въ него на една десета частъ (10%) отъ чистата печалба слѣдъ исплащане опредѣлените проценти на акциите има назначение:

1. Да допълни загубите, които могатъ да станатъ въ основния капиталъ.

2. Да допълни процентите, установени по акциите, въ случай недостаточна годишна печалба.

§ 7. Четвертата частъ или 25% отъ печалбата слѣдъ исплащанието на опредѣлените проценти и отдѣленето въ запасения капиталъ предоставя се въ собственост на Господарството. Два и половина процента ($2\frac{1}{2}\%$) пакъ отъ означената печалба отдѣля се въ полза на благотворителните учреждения въ Княжеството, по опредѣлението на Правителството. Слѣдъ даванието девидентъ на акционерите, който е опредѣлен въ статутите, отъ останалата печалба отдѣля се още една третина въ полза на Господарството.

§ 8. Дѣятелността на Банка се изразява въ следующите операции:

1. Учетъ (шконтриране) или купуване на акто туземни така и чуждестранни вексели и всякакви други търговски сдѣлки и обязательства, както частни, така и на Господственото казначейство, върху условията, опредѣлени отъ статутите.

2. Купуване и продаване за своя сметка и по поръчка драгоценни метали въ кюлче и монети.

3. Даване на заемъ подъ залогъ на драгоценни метали и монети златни и сребърни.

4. Присмание заплащанията по векселите и други срочни документи и процентни книги и продаване на такива за сметка на частни лица или Правителствени и обществени учреждения.

5. Присмание сумми, цѣнни книги, златни и сребърни монети въ склади (депозити) безсрочни, на опредѣлени срокове и на текуща сметка; а така също за пазenie, за опредѣлена плата, всѣкакъвъ видъ процентни книги и други цѣнности.

6. Даванието на заемъ и откритието кредитъ, на текуща сметка или на кратки срокове подъ залогъ на Господственни книги, акции, облигации, заложни ипотечни листове, коносаменти, свидѣтелства отъ складовете

на стоки, квитанциите на транспортните контори, жељезни пътища пароходни общества и на земедѣлчески продукти, по условия, опредѣлени въ статутите.

§ 9. При Банка се учреждава особено Ипотечно Отдѣление, имащо назначение да дава заемъ подъ залогъ на земли и градски недвижими имущества, които принадлежатъ на заемателя съ право на пълна собственост.

Ипотечното Отдѣление може така също да прави заеми на Земедѣлческия Каси въ размѣръ не по големътъ отъ полвината на тѣхния капиталъ и съгласно съ тѣхните статути.

За операции на Ипотечното Отдѣление отдѣля се отъ основания капиталъ на първо време $\frac{1}{10}$ частъ; при попътатаща потрѣбностъ уголявашето на тая частъ зависи отъ съгласяванието между правителството и Управлението на Банка.

§ 10. Банка не може да придобива въ своя собственост никакви недвижими имущества, освѣтъ необходиимъ за неговото собствено помѣстяване или за него-вните отдѣления и за устройството на складовете.

Въ случаи несъстоятелностъ на дължниците да плачатъ дадените тѣмъ сумми, Банка съгласно съ статута на Ипотечното Отдѣление, може само временно да се ползва отъ заложеното имущество, до като то се продаде; продажбата се смята застапана, щомъ Банка може да земе една сума, която покрива дълга съ лихвите и разноските, предвидени въ статута.

§ 11. Банка не може да участвува въ промишленни предприятия или да се занимава съ какъвъто и да е родъ търговия, не помѣнати въ статутите.

Купуванието на своите собствени акции, а така също даването на заемъ подъ залогъ на такива на Банка се запрѣтава.

§ 12. Банка испълня безплатно службата на Господствено Казначейство, а именно: приема да пази при Централното управление и въ своите отдѣления всичките сумми, които постъпватъ въ казната отъ различните источници на доходите съгласно съ държавния бюджетъ; той държи такива сумми на текуща сметка въ распореждане на Министра на Финансите и ги отпуска споредъ реда, установенъ за текущите сметки по исканието на Министерството.

Условията на реда за внасението, приеманието, пазенето и даванието на сумите опредѣлятъ се отъ осо-бенъ регламентъ, изработенъ съ съгласяванието на Правителството и Банка.

§ 13. Тъй като Държавата ще зема участие въ печалбите, происходящи отъ операциите на Банка, върху Банка се възлага грижата за помѣстяванието на Европейските Биржи или чрезъ синдикати господствените заеми на Княжеството, които би могли да дотрѣбатъ по ръшението на Правителството на Негово Височество и Народното представителство за Господственни нужди и обществени работи.

При възлаганието върху Банка подобни поръчки той се гриже за най-износните за Държавата условия и запазва за себе си преимуществото само при условия еднакво износни съ другите, които заслужватъ довѣрие, сериозни предложения, въ противенъ случай, той си губи преимуществото.

Върху същото основание на Банка може да се по-ръчва приготовлението и съчленението на народната монета.

За всяка подобна операция ще да става особено

съгласяване между Министра на Финансите и управлението на Банка, удобрявано отъ Народното Събрание и утвърждавано отъ Негово Височество.

Ако Правителството би основало спестовна касса, то има право да задължи Банка да испълни нейната финансова служба бесплатно. Тая служба била би отдълна и независима отъ общият дѣла на Банка и на нейното устройство съставило би предметъ на особенъ Регламентъ.

§ 14. Банка издава билети на предявителя. Суммата на билетите, които се намиратъ въ обръщане, е длъжна да се оправдава отъ портфеля и лесно реализованни цѣности.

Отношението между металлическия фондъ и суммата (итога) на издадените билети опредѣля се отъ статутите, на основание на които суммата на такива билети не е длъжна да надминава по-вече отъ три пъти металлическия фондъ.

§ 15. Правителството, съгласно съ Банка, установява формата и размѣра на стойността на билетите, система на издаванието имъ и количеството на всѣки разрядъ (категория).

§ 16. Билетите се плащатъ при предявленето имъ въ конторите на Банка. Правителството ги приема при всички расплащания въ Господарственниятъ каси и казионите вѣдомства.

§ 17. За улеснение на обръщението (обороти съгласи-
lations) Банка може да издава ордера за исплащане слѣдъ
нѣколко дена при предявленето имъ.

§ 18. Правителството разрѣшава на Банка да придобива биржеви фондове (книги) съ условие, що Банка да неможе да ги има на сума, която надминува итога на внесения капиталъ споредъ акциите.

Всѣко такова приобрѣтение става съ разрѣщението на Правителството.

Запазения капиталъ може да се намира въ такива фондове.

§ 19. Банка се управлява отъ единъ Съвѣтъ, състоящъ отъ единъ управляющъ и петъ членове или директори.

§ 20. Освѣнъ това при Банка се учреждава Наблюдателна Комисия, а така също и Учетенъ комитетъ.

§ 21. Управляющия се назначава отъ Негово Височество Българския Князъ за три години.

Въ течението на своята длъжност той не може да биде депутатъ на Народното Събрание, нито да получава каквато и да е заплата отъ Правителството.

Депутатъ, който приемне назначението за Управляющъ, неизбrevно се отрича отъ званието на представител.

§ 22. Членовете на Съвѣта и на Наблюдателната Комисия се избиратъ отъ общото Събрание на акционерите.

Начина на избирането имъ, продължителността на службата и излизанието отъ Съвѣта опредѣля се отъ статутите.

Непомалко отъ полвината на членовете на Съвѣта трѣба да бѫдатъ Българи.

§ 23. Правителството може освѣнъ това да назначи особенъ Комисаръ за да наблюдава специално дѣйствията на Банка по учета и издаванието на билетите.

Заплатата на този комисаръ се опредѣля отъ Правителството съ съгласието на Съвѣта на Банка и се дава за сметка на Банка.

§ 24. Съвѣта на Банка представлява на Правителството, ежемѣсячно, вѣдомостъ за състоянието на учреждението и неговите учетни контори. Тая вѣдомостъ се обнародва въ „Държавния Вѣстникъ“.

§ 25. Статутите на Банка, които се приложени при това, като се уdobрятъ отъ Народното Събрание, утвърждаватъ се отъ Князъ.

§ 26. Правителството има право да контролира всички операции на Банка. То има право да спре всѣка мѣрка, която би била противна на закона или статутите или интересите на Държавата.

§ 27. Никакъвъ други обръщателенъ акционерски Банкъ т. е. съ право да издава билети, не може да бѫде учреденъ. Частни Банки могатъ да се учреждаватъ само като анонимни общества и въ силата на особенъ Законъ.

Предсѣдателъ: Като мисли Народното Събрание, че този законопроектъ ще се разглежда въ бѫдещата сесия, то напомнювамъ само, че ще се раздадатъ още и статути, а сега да пристъпимъ къмъ друга работа.

Ще пристъпимъ до бюджета. Г-нъ Министъръ ще дойде.

I. Ковачевъ: Преди да захвани да се прочита бюджета, желахъ да попитамъ нѣщо. Виждамъ помежду настъ 2 нови личности, които до сега сѫ били между публиката. Ако сѫ тий отъ допълнителните избори, трѣба да се провѣрятъ и да си даджътъ клетвата.

Мин. Каравеловъ: Азъ мисля, по нашата Конституция, както я всички разбираха, провѣрки нетрѣба отъ начало, но щомъ има свидѣтелство че е провѣзгасенъ отъ Окр. Съвѣтъ за депутатъ, той може да засѣдава между настъ. Клетва можатъ да даджътъ и това е необходимо, но провѣрки могатъ да станатъ по постъ.

Ковачовъ: Именно споредъ смисълъта на нашата Конституция още отъ начало ставатъ провѣрки, преди да се разглеждатъ законопроектите. За това трѣба да се провѣрятъ изборите имъ преди да гласоподаватъ съ настъ за законопроектите.

Славейковъ; Г-нъ Ковачовъ говори противъ това, което се практикува днесъ въ Събранието, и може да се каже, говори самъ противъ себе си. Знаемъ какъ станахъ провѣрките, и Нар. Събрание знае, че останахъ много избори висящи за разглеждане, и споредъ това трѣбало да извадимъ всички тия, които не сѫ окончателно прогрѣни; и това ми се чини, че е твърдѣ неприложимо. Колкото за клетвата то се знае че трѣба де се направи сега, и е турено на редъ да стане.

И. Ковачевъ: Азъ мисля, че нетрѣба да се много препирами. Работата е, ако да поглѣднемъ, на протоколите отъ първото обикновенно Нар. Събрание, ще видимъ, че станахъ страни прерирни, именно кога да се провѣрятъ изборите. Тогава се каза, че непре-

мънно тръба да се пристъпи към избиране на бюрото и към провърките. Защото постъ ще се пристъпи към разглеждане на законопроекти, а тий немогат да се вотират безъ да бждат изборите на депутатите провърени. Колкото за висящите депутати, тѣ неспадатъ въ тази категория. Защото прочетоха се тѣхните, протоколи и тамъ гдѣто станаха пѣкои злоупотребления, се забѣлѣжи, но за нихъ остава работата като да сѫ приети. Азъ ненамирамъ за уместно да стоятъ новитъ депутати между насъ безъ провърки и безъ клетва.

Наумовъ: Ози денъ се говори за това, и всички се освѣтили. Да се пита Събранието: тръбали да се провърятъ или не, и да се свърши.

Митр. Мелетий: Гдѣто ми се е случило да съмъ ишелъ като гость въ нѣкой парламентъ, то понапредъ извршватъ се провърки, и постъ се дава клетва, и тоги се поканватъ да сѣднатъ между депутатите. За напредъ така тръба да бжде и у насъ. Но днесъ нека стане като за всинца ни, да негубимъ време.

Славейковъ: Знаемъ, че като влизахми въ тази ограда бѣше първо клетвата, и постъ станаха провърки. Тръба да помислимъ, че ние непровърени депутати, провървани другитъ. Незнай, какъ можемъ отказа на единъ човѣкъ, който носи мандатъ отъ 10,000 избиратели да засѣдава съ насъ. Развѣ ония лица, които кассирахми, нарѣшавахъ съ насъ наедно додѣто небѣха кассирани? Провърките да направимъ, когато ще имамъ време, а клетвата тя тръба да се даде.

Тодоровъ: Менъ се чини, че идванието на тия Г-да депутати е твърдѣ рано, защото правителството не е получило свѣдѣнне за тѣхното депутатство. Тѣ идѣтъ тогавъ, когато се вѣче сесията затваря; съ това се правятъ само разноски за прогонни. Тѣ тръбовали да почакатъ малко и да се призоватъ.

Даскаловъ: Азъ незнай, защо настоявате на провърките, когато знаемъ всинца, че протоколите не сѫ пристигнали. Колкото за Г-нъ Илия Цановъ азъ съмъ приель официална бумага за неговия изборъ.

Предсѣдадель: Протоколите сѫ въ бюрото.

Ковачовъ: Тука сѫ два нови депутати и да имъ се преглѫдатъ протоколите, то е за $\frac{1}{2}$ часъ работа, ние Г-да, неможемъ да правимъ нова конституция, а тръба да се постанови въ Събранието какъ да се тълкува този членъ на конституцията. Това е единъ новъ случай, който тръба да е обяснен.

Славейковъ: Първо ще питамъ. Г-да представители, имали право да извадимъ лица отъ Събранието, които е пратилъ народътъ? Г-нъ Тодоровъ каза, че небили повикани. Азъ мисля, че е излишно да се връщами на въпроса, който вчера се прие.

Като има протоколи у бюрото, можемъ да ги прочетемъ. Но приемали Народното Събрание това, когато е уѣдено, че нѣма никакви таквисъ недовѣрчивости, които се появиха при първите провърки, че нѣма никакви незаконности: да сѣднемъ сега и да губимъ толко съ драгоценно време?

Сега защо да искаме да направимъ онова различно отъ по напредъ? Народното Събрание може да се произнесе, че желаете сега да направи провърките; най сѣтнѣ това е законно, но да ги вадимъ на вѣнъ, нѣма никой право.

Д-ръ Молловъ: Ако да има протоколите за тия 2 или 3 депутати тука, то по скоро ще разглѣдами тѣхните протоколи, отъ кокото да губимъ време съ говорение.

А. Цановъ: Синца сми съгласни, че тръба да дадатъ клетва. Азъ се чудя, вчера се говори и днесъ пакъ. Нѣмами време да разисквамъ, кое е било законно и кое не. Нека да дадатъ клетва и да почнемъ работа.

Ковачевъ: Г-нъ предговорившъ много пъти казва, че се чуди. Тука се касае до испълнението на Конституцията. Тука неможе да се работи, ако понапредъ не се обясни работата. Тука нетръба да се чудимъ, но тръба да се истълкува закона, по който вършимъ работа тука.

Въпростът е, тръбали клетвата да стане сега, или провърките да станатъ сега, а постъ клетвата (Гласове: Неможе). Нека се произнесе Народното Събрание, че безъ провърки могатъ ли да сѣдатъ между насъ и могатъ ли да вотиратъ за закони?

Мин. Каравеловъ: Какъ може да се предлага въпросъ на Народното Събрание? може да се каже мое мнѣние е това и това; тръба да се каже категорически, което се предлага. Друго яче може да се говори цѣлъ день. Прямо кажете какво предлагате на Народното Събрание.

Грънчаровъ: Казва се, че безъ провърки немогатъ да засѣдатъ депутатите между насъ. Когато се отвори идущата сесия, и ще дойдатъ всички депутати, тръба ли непровърените да излѣзватъ вѣнка? Азъ мисля, че ще засѣдаватъ съ насъ додѣто нестанатъ тѣхните провърки. (Гласъ Това е другъ въпросъ.)

Предсѣдатель: За клетва се казва, че е разпоредено, и че тѣ ще положатъ клетва. Колкото за провърките, то е общо прието на всѣкждѣ, че депутатите на допълнителните избори дохождатъ първо въ Събранието, и Събранието се произнася, провърките веднага ли да станатъ, или другъ путь. Питамъ Народното Събрание желали сега да провърятъ изборите на тия два избори? (Нежелае).

Който желаете сега да се пристъпи къмъ провърките да си дигне ржката. (Меншество).

Господа новите депутати нѣма да гласоподаватъ додѣ не даджтъ клетва. Тий може да сѣдѣтъ тuka.

Райчо Поповъ: Народното Събрание мисля, че се е произнесло да не се провѣрятъ сега. Азъ мисля додѣ не се провѣрятъ, какъ може да фигуриратъ тuka.

Мин. Каравъловъ: Щомъ е депутатъ избранъ отъ нѣкѫдъ и щомъ има Събрание, той е обвѣзанъ немедленно да иде тамъ, и да работи въ Народното Събрание. Ако Народното Събрание нема да провѣри немедленно изборът му, то нѣма право да му отказва депутатството.

Предсѣдателъ: Въпросътъ е свършенъ; и азъ недавамъ дума никому по този въпросъ.

Докл. Анневъ: (Чете.) Нареда дохождатъ сега апелативните сѫдилища: Единъ предсѣдателъ споредъ проектътъ 9000 фр., а споредъ комисията 7000 фр.

Предсѣдателъ: Желае ли Нар. Събрание да говори или не желае?

Приема ли Нар. Събрание 9000 фр.? (Неприема.) Който не приема да си дигне ржката. (Меншество.) Тогазъ остава споредъ мнѣнието на комисията 7000 фр.

Докл. Анневъ: (Чете.) Единъ подпредсѣдателъ споредъ проектътъ 7800 фр., а споредъ комисията 6000 фр.

Предсѣдателъ: Приема ли Нар. Събрание споредъ проектътъ 7800 фр.? (Неприема.) Който приема да си дигне ржката. (Никой.) Тогазъ остава 6000 фр.

Докл. Анневъ: (Чете:) Споредъ проектътъ 4 члена всѣкой по 6000 фр., а споредъ комисията по 5000 фр.

Т. Станчовъ: До днесъ членовете на Апелативните сѫдилища сѫ получавали 4800 фр.; сега виждами споредъ мнѣнието на комисията 5000 фр., когато отъ друга страна знаемъ въ какво положение се намиратъ нашите финанции, за това азъ мисля да си останхътъ 4800 фр., тий като 200 фр. не сѫ голѣмо възнаграждение.

Савва Илиевъ: Комисията, когато е турнала 5000 фр., е имала предъ видъ, че досегашните членове въ апелативните сѫдилища били сѫ човѣци, които не сѫ били до тамъ приготвени и способни за тѣзи място; следователно имала е предъ видъ тѣзи членове да ги замѣни съ хора по-достойни, които да отговарятъ на това място. Зарадъ туй е турнала тѣзи заплати.

Т. Станчовъ: Азъ съмъ съгласенъ, че хора по-достойни изискватъ по-голѣми заплати; но въпросътъ е тий: когато вчера единъ членъ на кассационните сѫдилища е получавалъ 8000 фр., а днесъ

получава 7000 фр.; тогази не разбирамъ, какъ сичките членове на апелативните сѫдилища, които до сега сѫ получавали 4800 фр., да получаватъ 5000 фр. отъ сега? Тогази и тамъ трѣба да направимъ повишение, защото ние трѣба да бѫдемъ послѣдователни.

Баларевъ: И азъ ще кажа, че трѣба да бѫдемъ послѣдователни, но трѣба да земемъ въ внимание, че първо имаше 5 апелативни сѫдилища: въ Варна, Търново, Русчукъ, Видинъ и София, а сега само въ София и Русчукъ.

Брашляновъ: Наистина, азъ ще се съглася съ думите на г-на Станчева, който каза, че трѣба да бѫдемъ послѣдователни; но при разглеждането на дневниятъ въпросъ да не бѫдемъ тий послѣдователни да се водимъ по вехтиятъ плати, защото въ вѣтхите плати може да има несъразмѣрност. На тѣзи постове, г-да, трѣба да се викатъ лица способни, за това предлагамъ на Народното Събрание да не бѫде скъпъ съ 200 фр., но да приеме мнѣнието на комисията.

Т. Станчевъ: Споредъ днешното устройство, на всичка е известно, че най-голѣма работа лѣжи на окр. сѫдилища.

Азъ мисля, че тuka стои г-нъ Министър на правосѫдието и той може да се попита, кой има много работа, кой по-малко. Хора, които не сѫ влизвали никакъ въ сѫдилище, рѣшаватъ кой каква работа има. Бѣха ли тѣзи хора у сѫдилища? (Петър Станчевъ: До вратата.) Тукъ има комисия и министър на правосѫдието, които можемъ да попитамъ има ли много работа или малка, и така да рѣшимъ.

Славейковъ: Отъ страна на Народното Събрание ще помоля г-да министъръ, когато ввеждатъ законопроекти могатъ най-напредъ да ги защищаватъ, защото бюрото нѣма да ги кани да говорятъ; тѣ сами могатъ да говорятъ, както говори и комисията.

М-ръ Каравеловъ: Тукъ вчера стана дума за крадение и се каза, кои чиновници могатъ да крадятъ и кои немогатъ. Даже се каза, че на тѣкои трѣба да се даджтъ по-голѣми заплати, защото не могатъ да крадятъ. Г-да, това е твърдѣ недостойно да се говори у камарата.

Бръшляновъ: Нѣкои г-да казватъ, че апелативните сѫдилища нѣма ли работа; но азъ питамъ сега: у единъ градъ има докторъ, а нѣма работа; да ли по-малко му се плаща? — Ако едно сѫдилище нѣма толкова работа; това не значи, че трѣба да смалимъ заплатата на сѫдилицата.

Расолковъ: У сегашните апелативни сѫдилища има странни хора, които въ отечеството си получаваха отъ 2000 до 3000 рубли на годината, и тѣ не дохождатъ въ България да служатъ за 5000

фр. Въ пощенското и телеграфното управление има чиновници съ по 12,000 фр. и понапредъ говорихми за единъ съ по 40,000 фр.; а сега изисквами, че тръба да дойдатъ хора отъ странство, които сѫ специалисти и които иматъ практика; а на тия искали да имъ дадемъ по-долѣ отъ 5000 фр. Азъ не знамъ каква е тая сметка?

Предсѣдателъ: Понеже никой не говори за числата, тогази ще говоря за заплатата. Приема ли Народното Събрание заплатата да бѫде 6000 фр.? (Неприема.) Който приема да си дигне ржката. (Меншичество). Споредъ мнѣнието на комисията приема ли Народното Събрание 5000 фр.? Който не приема да си дигне ржката. (52 дигатъ, 37 не дигатъ.) Слѣдователно остава 4800 фр.

Мин. Стояновъ: Вчера се повтори нѣколко пъти, че тръба да обръщами внимание на Конституцията и че всѣко наше предложение тръба да бѫде мотивирано. Сега се отхвърля 5000 фр., които предлага комисията, и отхвърли се министерското предложение отъ 6000 фр., безъ да се казва защо. Азъ не знамъ да ли всѣкой си е далъ отчетъ, който е гласоподавалъ, защо да не бѫде 5000 фр., но да бѫде 4800 фр. Г-да, Вие рѣшавате работи, които не малко възражаватъ на Конституцията. Ще ли вървятъ работите лошо, тогази ще каже, че ние не се трижихми, но защо да не помислимъ по-добре? Съ 4800 фр. единъ членъ на апелативно съдилище едва ще може да го има България.

Тодоровъ: Желателно е, щото г-нъ Министъ да дава обяснение за всѣка статия, и това преди да се произнесе Народното Събрание, защото се-
га е безполезно.

Митр. Мелетий: По моето мнѣние има право г-нъ Министъ, като казва, че ние тръба да си попитвами съвѣтъ. Ние искамъ право съдъдие, ние искамъ това и онова, и за това по съвѣтъ тръба да говоримъ. Азъ не съмъ защитникъ да сѫ даватъ, Богъ знае колко пари; но азъ защищавамъ народътъ, който желаетъ да му се вършиятъ работите. Ако бѫде работата ефтина, тогази ще има анархия; нищо нѣма даромъ на този свѣтъ. „Дайте и искарайте“ казва пословицата. На единъ човѣкъ, ако му се плати, той отговаря; а за малки заплати ще добиемъ недостойни хора.

Докл. Анневъ: (Чете.) 2 секретаря споредъ проектъ по 3200 фр., а споредъ комисията по 3000 франка.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание за единъ секретаръ 3200 фр.? (Неприема.) Който не приема да си дигне ржката. (Болшинство.) Тогази остава споредъ мнѣнието на комисията 3000 франка.

Докл. Анневъ: (Чете.) 2 подсекретаря спо-

редъ проектъ по 2400 фр., а споредъ комисията 1800 фр.

Предсѣдателъ: Има ли нѣкой да говори? (Нѣма.) Тогази давами на вотирание. Приема ли Н. Събрание заплатата на подсекретарите споредъ проектъ по 2400 фр.? (Неприема.) Който не приема да си дигне ржката. (Болшинство.) Тогази остава споредъ мнѣнието на комисията 1800 фр.

Докл. Анневъ: (Чете.) Споредъ проектъ канцелярски разноски 5000 фр., а споредъ комисията 4000 фр.

Предсѣдателъ: Има ли нѣкой да говори? (Нѣма.) Ако нѣма тогази ще се положи на гласоподаване. Приема ли Народното Събрание 5000 фр.? (Не приема.) Който не приема да си дигне ржката. (75 вдигатъ, 28 сѣдятъ.) Тогази се приема споредъ мнѣнието на комисията 4000 фр.

Докл. Анневъ: (Чете.) Споредъ проектъ единъ прокуроръ 8000 фр., а споредъ комисията 6000 фр.

Грънчаровъ: За прокуроръ на апелативните съдилища се предлага отъ комисията 6000 фр. Ние вѣче знаемъ, какви сѫ прокурорските длѣжности и че между насъ рѣдко ще се намѣри прокуроръ. Тръба да ги викамъ отъ странство. И азъ не знамъ, да ли за 6000 фр. ще дойде единъ прокуроръ. За това да му се даде 7000 фр.; колкото получава предсѣдателътъ, защото азъ мисля, че прокурора на апелативното съдилище, ако не е повече способенъ, тръба да бѫде способенъ макаръ толкова, колкото и предсѣдателътъ.

А. Цановъ: Комисията е мислила да се тури на сѫщето основание, както и подпредсѣдателътъ.

И менъ ми се чини, че заплатата не тръба да му е равна съ предсѣдателътъ.

Предсѣдателъ: Ако нѣма кой да говори, ще туря на гласоподаване. Приема ли Народното Събрание, щото заплатата да бѫде 8000 фр.? (Не приема.) Който приема да си дигне ржката. (Никой не дига.) Приема ли Народното Събрание 6000 фр.? (Приема.) Който не приема да си вдигне ржката. (Меншичество.) Прието е 6000 фр. Третето предложение пада.

Докл. Анневъ: (Чете.) Споредъ проектъ помощникъ на прокурора 6000 фр., а споредъ комисията 5000 фр.

Т. Станчевъ: Не съмъ противъ; нека остане 5000 фр. Но когато, на единъ членъ рѣшихъ да му се даватъ 4800 фр.; тогази мисля, че тръба да бѫде равенъ съ помощникъ на прокуроръ; за това предлагамъ да останатъ 4800 фр. и за него.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание заплатата на прокурорния помощникъ спо-

редъ проектътъ 6000 фр.? (не приема.) Който не приема да си дигне ржката. (Болшинство.) Тогави споредъ мнънието на комисията тръба да биде 5000 фр. който неприема да си дигне ржката. (Болшинство); Слѣдователно остава споредъ третето мнъние 4800 фр.

Докл. Анненъвъ: (чете): Единъ секретарь споредъ проектътъ 3000 фр., а споредъ комисията 2400 фр.

Т. Станчовъ: Тъй като зная, че въ всѣко сѫдилище най важнитѣ работи вършатъ секретаритѣ и тѣ водятъ дѣлата, и тъй нат., и като въ Върховното кассационно сѫдилище секретарътъ получва 4000 фр., то ще биде право въ апелативните сѫдилища 3000 фр. (Гласове: Той е секретарь на прокурорътъ, не на сѫдилището; други гласове доло! доло!).

Предсѣдателъ: И тъй да се вотира плата на секретаритѣ. Приема ли Народното Събрание 3000 фр.? (Не приема.) Който не приема да си дигне ржката. (Болшинство). Тогави остава споредъ мнънието на комисията 2400 фр.

Докл. Анненъвъ: (Чете:) Канцелярски разноски на прокурора споредъ проектътъ 2000 фр., а споредъ комисията 1200 фр.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Събрание 2000 фр.? (Не приема). Който не приема да си дигне ржката. (Болшинство); тогави остава споредъ мнънието на комисията 1200 фр.

Преди да пристъпимъ до окръжните сѫдилища, ще положатъ клѣтва нѣкои нови депутати (слѣдва клѣтватата. 5 минути почивка, слѣдъ почивката.)

Предсѣд. Славейковъ: Засѣданietо се обявява за отворено.

Докл. Анненъвъ: (Чете:) 2-тѣ апелативни сѫдилища слѣдъ поправката на Народното Събрание струватъ 120400 фр., споредъ комисията бѣше 122.400 фр., споредъ министерския проектъ 153,600 фр.

Окръжните сѫдилища: единъ предсѣдателъ споредъ проектътъ 6000 фр., споредъ мнънието на комисията сѫщо.

На новъ: Азъ мисля, щото при първостепенитѣ сѫдилища бѣше 5000 фр. да остане сѫщо и тукъ. Мин. Стояновъ: На предишните окръжни сѫдилища бѣше съвсѣмъ друго значението и не тръба да го обяснявами. Тий бѣха сѫдове на първа инстанция; по сегашното сѫдоустройство иматъ друго значение. До нѣкадъ занимавахъ работи, каквито днесъ по сегашното сѫдоустройство ние доставяме на мировитѣ сѫдилища; а по функцийтѣ, които иматъ по сегашното сѫдоустройство, добиватъ основна важност и числото е намалено отъ 31 на 10. Заплатитѣ, които азъ доставямъ, бѣхъ споредъ мое-

то мнѣние най малки. Почитаемата комисия, която въ другъ случай намѣри за нуждно да ги смали, въ този случай остана съгласна съ мнѣнието на Министерството. Азъ обръщамъ вниманието на Народното Събрание на тъзи инстанция въ сѫдебното устройство, че ако бѣше да се смали, ще дойдемъ до такова положение, дѣто за тѣзи сѫдове ще се зематъ хора, които може би не отговарятъ на значението на смисъльта, които иматъ сега тѣзи сѫдилища. Ние не тръба да се водимъ отъ малки съображения за икономия, а да страдае пѣслѣ една толкова важна инстанция, и обществото да срѣща таквизи спѣнки и мяжнотин, каквито срѣща днесъ, когато иска право. Тъзи инстанция е първа и най близка до народа, много хора, които иматъ процеси, отиватъ редко до по-г.рнитѣ инстанции, нѣ до първите инстанции почти всички тѣ отиватъ. Окръжните сѫдилища служатъ като апелативна инстанция за мировитѣ сѫдилища, тъй онова, щото рѣшаватъ мировитѣ сѫдилища, ще премине на окончателно рѣшение въ окръжните сѫдилища. Ето такава важностъ сравнително съ сегашните окръжни сѫдилища иматъ тия сѫдове въ бѫдѫщността; за това тръба да оставимъ статута, както го предложи комисията.

Г. Геровъ: Азъ г-да, до колкото зная мисля, че преди бѣхъ 32 окръжни сѫдилища, сега остануватъ наистина 10, но на тѣхното място мисля, че се полагатъ 50, 60 мирови сѫдилища. Намѣсто да смалимъ разноските, тъй доста ще ги умножимъ.

Т. Станчевъ: Азъ признавамъ, че днешното сѫдоустройство възлага на окръжните сѫдилища много по-голѣма работа отъ колкото бѣше по-напредъ; и отъ икономическа точка здѣния не може да се съглася, че ако съкратимъ тѣхното число, че сми съкратили и разноските, днешните окръжни сѫдилища нѣмаха подпредѣдатели и небѣхъ раздѣлені на дѣлъ отдѣлени; и тѣ днесъ иматъ отдѣлени и въ всѣки окръженъ сѫдъ единъ подпредсѣдателъ, тъй щото има 10 предсѣдатели и на всѣкого доста голѣми разноски; за това нѣма никаква икономия. Отъ друга страна когато давамъ на членовете отъ апелациата по 4800 фр., тогави наистина тръба да се различава предсѣдателътъ на окръжните сѫдове отъ членовете на апелациата, но да се различава съ 1200 франка, това е много; за това мисля, че 5000 фр. ще бѫдатъ доволно. —

Михаиловский: Азъ ще отговоря на г. Герова, че тръба всѣкога на нѣкакво основание да говоримъ. Оназъ година бѣхъ 32 окр. сѫдилища, съдържанието на които вълизаше до единъ милионъ. Сега оставатъ само 10 защото всѣко окръжно сѫдилище се слива съ 3 — 4 сѫда, а отъ това и работата на всѣко сѫдилище се удвоява и утроява. Ако дойдемъ до смѣтката, на вѣрно ще видимъ, че бюджета за М-вото на правосѫдието не става по-го-

лъмът от предишният. Колкото за 10-те съдилища, заедно със мировите съдилища, тъй нещо превишава единъ милионъ. Но тръба да забележж, че окръжните съдилища съз опъзи, до които допира главната масса на населението. Никои процеси немогат да минатъ на друга инстанция, до дъто не минатъ презъ окръжното съдилище. Въ тъзи съдилища ще се натрупватъ много работи; тук не само се искатъ достойни хора, но тръба и персонала да е по-голямъ отъ колкото въ другите съдилища. Тук дохождатъ всички да се съдятъ, които не съз подсъдими на мировите съдилища. За дъто каза г. Станчовъ, че предсъдателите по напредъ получавали 5000 фр., то има да му забележж, че сега се сливатъ 3 — 4 съдилища въ едно. Н. Събрание дава на подпредсъдателите въ апелативните съдилища 6000 фр., а не помислюва да сравни съ него предсъдателя на едно окр. съдилище. Ние неможимъ да задължимъ М-ра, да приемемъ хора недостойни, защото е отговоренъ за тъхъ.

Геровъ: Предговоривши каза, че миналата година били 32 съдилища, а сега само 10. Това ще каже, че 3 — 4 съд. се сливатъ въ едно. Но миналата година имало е такива съдилища, дъто не съ могли нито по 50 процеси да глътнатъ въ една година и имаше много малко такива, дъто имаха доволно работа.

Михайловски: Не съмъ бивалъ резиворъ на съдилищата но зная, че по нѣкое съз имали по 2 отдѣления, отъ които казватъ, едното отдѣление нѣмало работа. Азъ знае едно съдилище, въ което за една година постъпиха 6500 дѣла, а подобно нѣщо може да се случи само въ Руско съдилище. Дѣ е имало 50 дѣла, азъ незнай.

Предсъдателъ: Приема ли Н. Събрание споредъ проекта и споредъ комиссията предсъдателите на окр. съдилище отъ I разредъ да получаватъ 6000 фр.? (Не приема.) Който не приема да си дигне ржката. (66 дигатъ, 33 за.) Тогавъ остава предложението на г. Т. Станчова, 5000 фр.

Докл. Анненъ: (Чете.) Споредъ проекта единъ подпредсъдателъ съ 5000 фр., споредъ комиссията 4800 фр.

Геровъ: Като виждамъ, че предсъдатели на другото съдилище има 1000 фр. по доло, то за това предлагамъ да бѫде на подпредсъдателът 4000 фр.

Предсъдателъ: Приема ли Н. Събрание, споредъ проекта на подпредсъдателът да бѫде платата 5000 фр.? (Не приема.) Споредъ комиссията 4800 фр.? (Не приема.) Който не приема да си дигне ржката? (Винегласие.) Тогавъ остава 4000 фр.

Грънчаровъ: Ако се отхвърли предложението споредъ проекта, може да се направи между предложението на комиссията и Герова и друго пред-

ложение. (Гласове: Доло!) Г-да! не тръба само да казвами доло, но и да обмислимъ.

Предсъд: (Къмъ викащите.) Вие нѣмате право да отнимате дума.

Грънчаровъ: (Продължава): Г-да, всички има право да си дава мнѣнието. Между предсъдателът и подпредсъдателът не е голъма разлика. За това мисля разликата на платите имъ отъ 1000 фр. е много голъма и неправедна. Ироче предлагамъ да остане 4500 фр. за подпредсъдателъ I разредъ на окр. съдъ.

Геровъ: Азъ мисля, ако се вотира единъ членъ веднажъ, неможе да се връща назадъ.

Предсъдателъ: Не е туй ваше предложение, ще се вотира по редъ.

Баларевъ: Г-да! въпросът не е за заплатите, но тръба да направимъ съзплатить така, щото да иматъ съразмърност. Разбирамъ, че всички Българинъ желаетъ колкото е възможно по малки да съз, но тръба да има отношение между дължностите и платите. 4500 фр. това е най добра съразмърност.

Предсъд: Азъ мисля, че Н. Събрание е доволно освѣтлено.

Геровъ: Незнай какъ земать да се вотира членъ и послѣ да се явятъ предложения, защото напредъ се предлага, послѣ се вотира. Тукъ става предложение послѣ вотиранието. Не зная, до колко е това законно.

Предсъд: Азъ мисля, че Н. Събрание приема всѣко предложение, ако то е праведно, а вие си задържте правото да се вотира предложението. Тогавъ споредъ предложението на г. Герова, приемали Н. Събрание да бѫде платата за подпредсъдателът 4000 фр.? (Приема) който не приема да си дигне ржката (винегласие 61 приемать.) Слѣдователно приема се 4000 фр.

Докл. Анненъ: (Чете.) Споредъ проекта 4 члена по 4200 фр., споредъ комиссията пакъ 4 чл., по 4000 фр. — сичко 16000.

Геровъ: Като подпредсъдателъ има 4000 фр., тогава доволно е за члена 3500 фр.

Баларевъ: До сега съз получавали 3600 фр.

Единъ гласъ: Лани бѣха трима членове, сега 4.

Предсъд: Ако нѣма кой да говори, ще го дамъ на гласуване.

Наумовъ: Азъ мисля, за да бѫде съразмърно, да получава най малко 3600 фр.

Предсъд: Тогава, приема Н. Събрание за членоветъ, споредъ проекта, да бѫде платата 4200 фр.? (Неприема). Който приема да си дигне ржката. (Малцинъ.) Има още 2 предложения 3500 и 3600 ф.

Геровъ: Азъ оттеглямъ своето предложение.
Предсъд: Тогавъ остава 3600 фр.

Докл. Аниевъ: (Чете.) Споредъ проекта единъ съдебенъ следователъ, 4800 фр. Споредъ комисията също.

Т. Станчовъ: Азъ мисля, неправедно ще бъде, ако на съдебния следователъ да дадемъ предпогрешение, отколкото на подпредсъдателът. Както подпредсъдателъ има 4000 тръбба и следователят да има 4000 фр.

Предсъд: Ако няма кой да говори, ще го дамъ на гласуване. Приемали Н. Събрание на следователът отъ I разредъ да бъде платата, споредъ проекта, и комисията 4800 фр.? (Неприема) който приема да си дигне ржката. (Малцинка.) Остава второто предложение 4000 фр.

Единъ гласъ: И това е много.

Докл. Аниевъ: (Чете) Споредъ проекта единъ приставъ съ 3600 фр., споредъ комисията 3000 фр.

Митр. Мелетий: Незная, ще ли бъде платата освънъ прогонните, или заедно съ прогонните.

Геровъ: За подпредсъдателът се определи 4000 фр., за пристава се предлага 3000. Азъ мисля, доста е на приставите 2500 фр.

Т. Станчовъ: Това не е следствие. Мисля, че неможе да заключавамъ, че ако подпредсъдателът ималъ 4000 фр., приставът тръбала да има 2500. Приставът има поголѣмо главоболие, отколкото подпредсъдателът. За това да си остане 3000 фр.

Салвейковъ: Ако се рѣши, че съдебниятъ приставъ по много работи отъ другите пристави, тогавът бихъ билъ съгласенъ. Но ако той има същата работа, както полицейските пристави, тогава неможе да се даде тѣмъ по голѣма плата отъ онай на другите пристави.

Г-нъ Сукиаровъ заема предсъдателското място.

Михайловский: Съдебниятъ приставъ не е като полицейски; неговата дѣлностъ е посеризозна, по-важна. Той тръбва да познава закона и да пази, какъ се испълняватъ рѣшенията на окр. съдилище, а не просто да пази тишината, както полицейскиятъ. За това съмъ на мнѣние да остане споредъ комисията 3000 фр.

М-ръ Стояновъ: Вѣче се уморихъ да казвамъ, че платитъ ще опредѣлятъ качеството на нашиятъ съдилища. Макаръ колко да апелирамъ на патриотизма, платитъ ще оставятъ помърдадни, както бива при всичките други народи. Който е билъ подруги мяста, виждалъ е какъ ставатъ тии работи. Въ първобитните времена, имаха безплатни съдии, защо то стариятъ завзимаше това място; днесъ не е така, днесъ за всички народи е извѣстно, че платитъ опредѣляватъ качеството на чиновниците. Мисля, че нетръбба да разяснявамъ, каква дѣлностъ ще има съдебниятъ приставъ, защото по законътъ за устрой-

ството на нашиятъ съдилища показва се дѣлността на нашиятъ съдебни пристави. Съдебниятъ приставъ не е освѣнъ испълнителътъ членъ, който глѣда да се испълняватъ рѣшенията, и ако тръбба, има цѣлъ редъ закони, които показватъ, какъ се испълняватъ рѣшенията, принудително какъ се продаватъ имуществата налагатъ запрѣщенята и т. н. Този приставъ ще бъде на равно съ испълнителния членъ на окр. съдилище. Днесъ този членъ испълнява рѣшенията, но утре другъ ще ги испълнива. Отъ сега ще бъде испълнението на една определена личностъ, която тръбба да има по голѣма опитностъ въ работите, които се касаятъ до испълнението рѣшенията на съдилището. Испълнението на едно съдебно рѣшение е твърдъ важна работа, която ще лѣжи въ ръцѣ на съдебниятъ приставъ. Като днесъ той има равна плата съ члена, пеще бъде праведно, ако въ бѫдеще му се намали.

Славейковъ: Азъ незабѣлѣхъ суммата, само искахъ да се разясни на Събранието, да знае, какъ е работата между съдебни пристави и другите пристави; азъ искахъ да се освѣти Н. Събрание върху службата на съдебни пристави.

Геровъ: Тукъ се казва, че съдебниятъ приставъ ще бъде като дѣлностенъ членъ. Незная, да ли ще може да засѣдава въ засѣданята? (Веселостъ.) или само ще испълнява онът рѣшенията?

Предсъд: Събранието е приело законътъ за съдоустройството.

Бръшляновъ: Искамъ само да забѣлѣжа, че Г. М-ръ разясни дѣлността, а г. Геровъ тѣлкува сега иначѣ. Незная да ли г. М-ръ знае подобрѣ тѣзи работи, или г. Геровъ.

Предсъд: Приемали Н. Събрание платата на съдебни пристави отъ I раз. споредъ проекта, да бъде 3600 фр.? (Неприема.) Който приема да си дигне ржката. (Никой не дига.) Тогавъ остава споредъ комисията, 3000 фр. Който не приема да си дигне ржката. (54 дигатъ) Ако се земе общото число 114, тогавът е вишегласното за 3000 фр. (Шумъ) Ще повторя: приемали Н. Събрание да остане 3000 фр.? (Приема.) който неприема да стане правът. (53 ставатъ, 55 сѣдатъ.) Прие се 3000 фр.

Докл. Аниевъ: (Чете.) Споредъ проекта 2 секретари по 2400 фр., споредъ комисията също. (Приема се.) Канцеларски разноски, споредъ проекта 7000 фр. споредъ комисията също.

Геровъ: Мисля, че съ доволно 6000 фр., защото като се глѣда на другите съдилища единъ мясецъ е доста много.

М-ръ Стояновъ: Азъ вѣче забѣлѣвахъ много

пъти, че предговоривши говори за работа, която съвршенно незнае (Гласове: Добр.) Той зима предъ видъ другите съдилища, а необърща внимание, че въ окръж. съдилища постичват всички работи: копии, бумаги, дѣла, но само ако нѣкоги некандиш, тогава прави апелация. Ако да разбираше предговоривши, каква е работата на окр. съдилище, той никакъ не би направилъ това предложение.

Расолжовъ: 7000 фр. непремѣнно трѣба да останатъ, защото въ бѫдѫщие окр. съдилища ще се сливатъ 3 — 4 на едно. Тамъ е най голѣма работа за преписване, било на апелация, било на рѣшения, било да свршатъ нѣкоги рѣшения отъ мировитѣ съдили и, може би, ще трѣбатъ 4 — 5 и повече писци. Тѣмъ трѣба да се плаща, защото необходими сѫ за работа. Слѣдователно като се земе всичко това въ внимание, 7000 фр. не сѫ много.

Михайловский: (Гласове: Изчертано е!) Да, изчертанъ е въпросъ: но азъ искамъ да освѣтля Събранието и да кажѫ, че окр. съдилища иматъ нужда отъ писари. Въ съдилището 8 — 9 писари (канцеляристи) трѣба да има; и всѣки по 80 фр. въ мѣсецъ, това съставя голѣма сумма. Понататъ има разсилни и други разносчи.

Предсѣдъ: Приемали Н. Събрание за писари и разсилни въ окр. съдилища да се отстѫпятъ 7000 фр.? (Приема.) Който неприема да си дигне рѣжката. (Малцинка.)

Доклад. Анневъ: (Чете.) Споредъ проекта 24 засѣдатели по 4 фр. на денъ всичко 8700 фр.

М-ръ Стояновъ: Тѣ нѣма да зиматъ пари постоянно, но тѣ сѫ засѣдатели, които ще дохождатъ по 6 души нѣколко дена, и когато засѣдаватъ въ съдилището, само тогава получаватъ.

Каракашовъ: Въпросъ се явява за ония, които отиватъ на други мѣста да засѣдаватъ; тия ще ли да получаватъ само по 4 фр.? За мѣстните знаѧ, че стигатъ, даже и безъ плата могатъ да засѣдаватъ.

М-ръ Стояновъ: Това бѣше земено предъ видъ въ проекта, че се зиматъ тия засѣдатели изъ онѣзи мѣста, които се намиратъ по близу до съдѣтъ. Но Н. Събрание намѣри, за по голѣмо улеснение на народа, и по съобразно е съ интересътъ му, да засѣдаватъ и такива засѣдатели, които живѣятъ въ другите мѣста. Този въпросъ слѣдователно рѣши самото Събрание.

Предсѣдъ: Приемали Н. Събрание на засѣдателите въ окр. съдилища да се плаща по 4 фр. въ денъ? (Приема се.)

Докл. Анневъ: (Продължава.) Споредъ проекта, единъ прокуроръ съ 6000 фр.; споредъ комисията 5000 фр. (Приема се съ 5000 фр.)

Единъ помощникъ на прокурора съ 5000 фр.;

споредъ комисията 4000 фр. (Приема се съ 4000 фр.)

Единъ секретарь съ 2400 фр.; споредъ комисията 1800 фр. (Приема се съ 1800 фр.)

Канцеларски разносчи 2000 фр. Споредъ комисията 1000 фр.

Мин. Стояновъ: Накъ обѣрщамъ вниманието на Н. Събрание, че дѣлността на окр. съдилище, къто такова отъ първа инстанция, разликува се много отъ другите и отъ новисшата инстанция. Тука има единъ прокуроръ и неговата канцелярия ще бѫде патрупана съ работа. Тука се подигатъ всички първоначални обвинения, разглеждатъ се всички дѣла отъ вѣдомството на прокурора, за което той има да дава мнѣніе въ съдилището. Тука ще бѫде твърдѣ обширно нѣщо, така щото, 1000 фр. канцелярски сѫ малко. Накъ повтарямъ, че ако има нѣщо да се предлага, трѣба да има мотиви и да помислювамъ, защо тъй правимъ.

Предсѣдъ: Желае ли Н. Събрание за канцелярски разносчи да се отпуснатъ 2000 фр.? (Непримеа.) Които неприематъ да си дигнатъ рѣжката. (71 дигатъ 24 не.) Остава споредъ комисията 1000 фр. Часть е вѣче 12. Желае ли Събранието да продължавамъ, или да се затвори? (Гласове: Да се затвори!) Подиръ пладнѣ ще се съберемъ. На дневниятъ редъ е продълженето отъ сѫщия проектъ.

(Конецъ 12 час. 10 мин.)

П. Р. Славейковъ.

Предсѣдатель { *Дръ. И. Брадель.*
Подпредсѣдатели *Н. Сукнаровъ.*

Секретари:	<i>И. Даневъ</i> <i>Хр. Баларевъ</i> <i>В. И. Золотовъ</i> <i>К. Коевъ</i> <i>Р. Кароловъ</i> <i>А. Храновъ</i> <i>Т. Станчовъ</i> <i>Х. Грънчаровъ</i>
------------	--